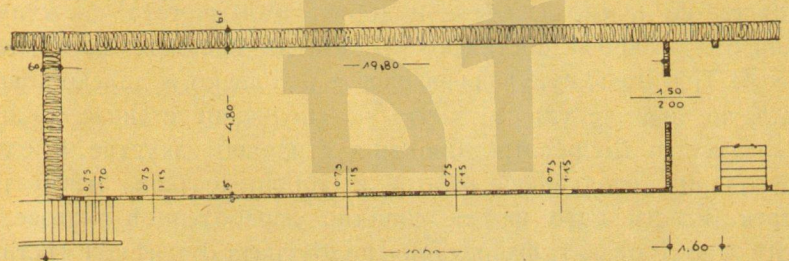
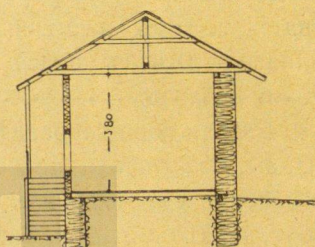


чаха аби, шаеци, козеци, губери и пр. и се продаваха на Аба-пазарь. Стоката отъ производителѣ-граждани се купуваше отъ карабаджитѣ — търговци-производители на платове. Всѣки карабаджия държеше на Аба-пазарь „мааза“, дето складируваше готовитѣ за проданъ платове — аби и шаеци. Стоката се преглеждаше внимателно, оглаждаше се съ специални ножове, навиваше се, сортируваше се по видъ и качество и се магазинирваше. Купувачи бѣха повечето турски търговци отъ Анадолъ — лазове и зебеци, които постоянно сновѣха между Сливенъ и Анадолъ.

ПЪРВАТА ТЪКАЧНА РАБОТИЛНИЦА
НА ДОБРИ ЖЕЛѢЗКОВЪ-ФАБРИКАДЖИ
ВЪ СЛИВЕНЪ

МЪРКА 1:100



Основи и разрезъ на работилницата.

Посрѣдници между карабаджии, производители и клиенти бѣха продавачитѣ (сатжджийки) и самсарджии; последнитѣ свързваха въ денкове и експедирваха готовата продадена стока.

Голѣмото стопанско значение на Сливенъ за турската държава бѣ сѣщинската причина, дето той, макаръ най-голѣмъ български, буденъ и винаги съ революционенъ духъ градъ въ Тракия, презъ възстанието 1876 год. не бѣ опожаренъ и унищоженъ, както останалитѣ тракийски градове и села. Населението му трѣбваше да приготвява облѣкло, храна и